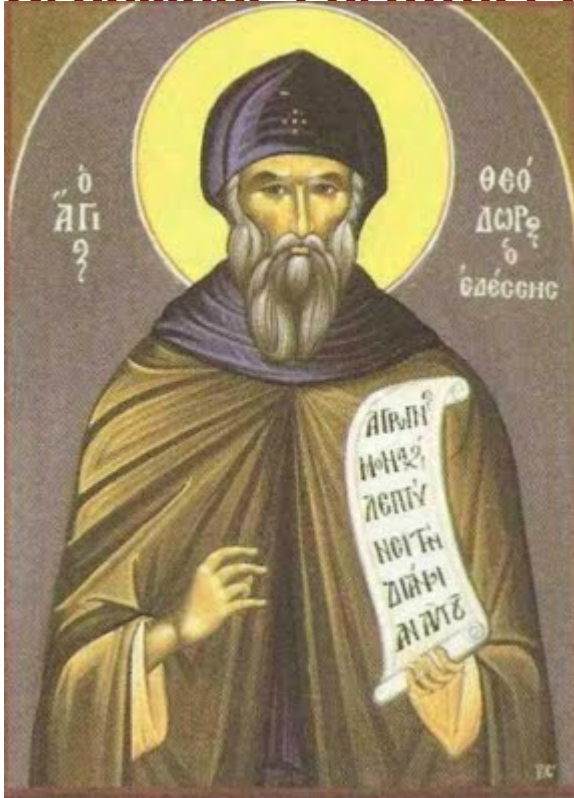

Θεόδωρος Εδέσσης Όσιος: “100 ψυχωφελή

1. Επειδή με τη χάρη του Θεού απαρνηθήκαμε

το σατανά και τα έργα του και συνταχθήκαμε μαζί με το Χριστό, τόσο με το άγιο βάπτισμα, όσο και τώρα πάλι με το μοναχικό σχήμα, ας τηρήσουμε τις εντολές Του. Αυτό απαιτεί όχι μόνο η διπλή μας ιδιότητα, δηλαδή του Χριστιανού και του μοναχού, αλλά και το φυσικό χρέος, κατά το οποίο, αφού πλαστήκαμε από το Θεό στην αρχή «καλοί λίαν», τέτοιοι πρέπει να είμαστε. Γιατί αν και η αμαρτία που εισχώρησε από δική μας απροσεξία έφερε μαζί της το παρά φύση, αλλά πάλι ο Θεός μας με το πολύ έλεός Του μας ξανακάλεσε και μας ανακαίνισε μέσω του πάθους του Απαθούς. Και αγορασθήκαμε με τίμημα το ατίμητο αίμα του Χριστού, και λυτρωθήκαμε από την αρχαία παράβαση που μας κληρονόμησε ο προπάτορας. Αν λοιπόν γίνουμε δίκαιοι, δεν είναι τίποτε μεγάλο· αλλά μάλλον το να ξεπέσομε από την αρετή, αυτό είναι ελεεινό και άξιο κατακρίσεως.

2. Όπως το καλό έργο που γίνεται χωρίς ορθή πίστη, είναι τελείως νεκρό και δεν έχει καμιά ενέργεια, έτσι και πίστη μόνη χωρίς ενάρετα έργα, δε μας απαλλάσσει από το αιώνιο πυρ· γιατί ο Κύριος είπε: «Όποιος με αγαπά, θα τηρήσει τις εντολές μου». Αν λοιπόν αγαπούμε τον Κύριο και πιστεύομε σ1 Αυτόν, ας εργαζόμαστε τις εντολές Του για να επιτύχομε την αιώνια ζωή. Αν όμως παραβλέπομε την τήρηση των προσταγμάτων Του, στα οποία πειθαρχεί όλη η κτίση, πώς θα καλέσομε τους εαυτούς μας πιστούς, που έχουμε τιμηθεί παραπάνω απ' όλη τη κτίση, και μόνο εμείς απ' όλα τα κτίσματα δείχνομε τους εαυτούς μας ανυπάκουους στα

προστάγματα του Δημιουργού και αχάριστους προς τον Ευεργέτη;

3. Όταν τηρούμε τις εντολές του Χριστού, δεν προσφέρουμε τίποτε σ' Εκείνον, γιατί δεν έχει από τίποτε ανάγκη και είναι δωρεοδότης όλων των αγαθών. αλλά τους εαυτούς μας ευεργετούμε με το να προξενούμε σ' εμάς την αιώνια ζωή και την απόλαυση των ανέκφραστων αγαθών.

4. Όποιος μας αντιτάσσεται στο να κατορθώσουμε τις εντολές του Θεού, είτε πατέρας είναι, είτε μητέρα, είτε οποιοσδήποτε, ας είναι σε μας βδελυ-κτός και μισητός, για να μην ακούσουμε ότι «όποιος αγαπά τον πατέρα του ή τη μητέρα ή κάποιον άλλο περισσότερο από εμένα, δεν είναι άξιος Μου».

5. Ας ζώσουμε σφικτά τους εαυτούς μας για να εργασθούμε τις εντολές του Κυρίου, για να μη δεθούμε σφικτά με αλυσίδες πονηρών επιθυμιών και ψυχοφθόρων ηδονών που δύσκολα λύνονται, και να μη βγει εναντίον μας η απόφαση για την άκαρπη συκιά, που έλεγε: «Κόψε την από τη ρίζα, για να μην πιάνει άδικα τον τόπο». Επειδή καθένα που δεν κάνει καρπό καλό, τον κόβουν και τον ρίχνουν στή φωτιά.

6. Εκείνος που νικιέται από επιθυμίες και ηδονές και περνά τη ζωή του μέσα στον κόσμο, θα πέσει σύντομα μέσα στα δίχτυα της αμαρτίας. Και η αμαρτία όταν γίνει μια φορά, είναι φωτιά σε ξερά χόρτα, πέτρα που κυλάει στην κατηφοριά, χαράδρα που πλαταίνει τις ρεματιές· και με κάθε τρόπο ετοιμάζει την απώλεια του αμαρτωλού.**7.** Η ψυχή όσο βρίσκεται στο παρά φύση, εξαγριωμένη και γεμάτη αγκάθια των ηδονών, είναι κατοικητήριο των αλλόκοτων θηρίων όπως έχει γραφεί: «Εκεί θ' αναπαυθούν ονοκένταυροι, εκεί έχει τα μικρά του ο σκατζόχοιρος και θα συναντήσουν τα δαιμόνια τους ονοκένταυρους»· αυτά είναι τα διάφορα πάθη της ατιμίας. Όταν όμως επιστρέψει στο κατά φύση (γιατί μπορεί να το κάνει αυτό όσο βρίσκεται ακόμη στο σώμα), και εξημερώσει τον εαυτό της με επιμελή καλλιέργεια και ζήσει σύμφωνα με το νόμο του Θεού, τότε τα θηρία που φώλιαζαν μέσα της θα φύγουν και έρχονται οι φύλακες της ζωής μας άγγελοι έχοντας ημέρα χαράς την επιστροφή της. Και η χάρη του Παναγίου Πνεύματος επιδημεί και τη διδάσκει θεία γνώση, ώστε να διαφυλαχθεί στο αγαθό και να προοδεύσει σε μεγάλα.

8. Οι πατέρες ονομάζουν την προσευχή όπλο πνευματικό, και δεν είναι δυνατό χωρίς αυτό να βγει κανείς στον πόλεμο· αλλιώς θα συρθεί αιχμάλωτος στη χώρα των εχθρών. Καθαρή προσευχή δεν μπορεί να αποκτήσει κανείς, αν δεν επιμένει καρτερικά κοντά στο Θεό με ειλικρινή και άκακη καρδιά. Γιατί Αυτός είναι που δίνει την προσευχή στον προσευχόμενο και διδάσκει τον άνθρωπο γνώση.

9. Το να παρενοχλούν τα πάθη την ψυχή και να μας πολεμούν, αυτό δεν μπορούμε να το εμποδίσουμε. Το να πολυκαιρίζουν όμως μέσα μας οι πονηρές σκέψεις και να κινούν τα πάθη, αυτό εξαρτάται από εμάς. Και το πρώτο είναι αναμάρτητο, γιατί δεν εξαρτάται από εμάς. Το δεύτερο όμως, αν αντισταθούμε με ανδρεία και νικήσουμε, είναι πρόξενο στεφάνων· αν από χαλαρότητα και δειλία νικηθούμε, είναι

πρόξενο τιμωριών.

10. Τρία είναι τα γενικότερα πάθη, μέσω των οποίων γεννιούνται όλα τα άλλα: η φιληδονία, η φιλαργυρία και η φιλοδοξία. Σ' αυτά ακολουθούν άλλα πέντε πονηρά πνεύματα και από αυτά γεννιέται μεγάλο πλήθος παθών και διάφορα είδη ποικιλόμορφης κακίας. Εκείνος λοιπόν που νίκησε τους τρεις αρχηγούς και ηγεμόνες, φονεύει μαζί και τους άλλους πέντε και υποτάσσει όλα τα πάθη.

Πηγή: Φιλοκαλία των Ιερών Νηπτικών, μεταφρ. Αντώνιος Γαλίτης, εκδ. Το περιβόλι της Παναγίας, 1986, β' τόμος, σελ. 12-33)- filokaliakainipsis.blogspot.gr